

afspejler de fælleseuropæiske minimumskrav til kontraktvilkår herom. Af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold (EF-Tidende 1998 nr. L101, s.24), fremgår, at udbydere af telenet eller teletjenester skal være forpligtede til at yde »erstatning« i sådanne situationer. Forskningsministeriet har fra Kommissionen indhentet en uformel udtalelse vedrørende fortolkningen af begrebet »erstatning« i den danske udgave af direktivet, idet der har været tvivl om, hvorvidt der hermed henvises til det efter dansk ret almindeligt gældende erstatningsbegreb, eller om der ville være tale om en fast kompensation, fastsat uafhængigt af såvel direkte som indirekte tab. Kompensation vil således typisk bestå i et på forhånd, i kontrakten fastsat beløb, der udbetales ved manglende opfyldelse af et eller flere vilkår i denne. Samtidig er det m.h.t. kompensation ikke en forudsætning for udbetaling heraf, at skadelidte kan påvise et økonomisk tab. Som eksempel på en situation, hvor kunden skal tilkendes kompensation, kan nævnes, at teleselskabet ikke opretter en (ny) telefonlinie på den aftalte dag eller til det aftalte tidspunkt. Kommissionen har meddelt, at der ved begrebet »erstatning« i direktivet skal forstås kompensation.

Bekendtgørelsesreguleringen vil ligeledes omfatte krav om, at de anvendte kontrakter indeholder oplysninger om sikkerhedsstillelse, bindingsperioder i kontrakter (på maksimalt 6 mdr.), varslingsregler i forbindelse med pris- og vilkårsændringer og afbrydelser af den pågældende tjeneste m.v., og om udbydernes oplysningspligt på disse områder.

Det er hensigten ved fastsættelsen af bekendtgørelsesregler vedrørende bindingsperioder at videreføre den nuværende regulering, hvorved disse regler kun finder anvendelse for aftaler, der indgås med ikke-erhvervsdrivende slutbrugere.

Bekendtgørelsesreglerne vedrørende afbrydelse af en tjeneste vil, i overensstemmelse med den fælles EU-regulering på området, bl.a. omfatte krav om, at det, når bortses fra tilfælde af svig, gentagne tilfælde af for sen betaling eller manglende betaling, som udgangspunkt kun er den berørte (ikke-betalte) tjeneste og/eller abonnement eller dele heraf, der kan afbrydes, og ikke eventuelle andre teletjenester, som den pågældende slutbruger ligeledes har abonnement på. Ved teletjeneste forstås således i denne sammenhæng f.eks. den enkelte telefonlinie eller det enkelte telefonnummer el.lign. Bekendtgørelsesreguleringen vil således bl.a. indebære, at udbyderen i tilfælde af misligholdelse vedrørende én telefonlinie ikke samtidig kan

lukke øvrige telefonlinier, den pågældende kunde måtte have. Baggrunden herfor er navnlig fastnetabonnementernes karakter af livline, herunder telefonens funktion som adgangsvej til den offentlige alarmtjeneste.

Endelig vil de gældende bekendtgørelsesregler, der begrænser udbyderens muligheder for at afbryde en teletjeneste, hvor der verserer en tvist om forbrugets omfang og betalingen herfor, jf. stk. 2. nr. 5, litra d, blive videreført.

Også den ovenfor nævnte regulering af kontraktvilkårene i aftaler mellem udbydere af telenet eller teletjenester og slutbruger afspejler den fælleseuropæiske regulering heraf, som er fastsat med sigte på at sikre et fortsat højt forbrugerbeskyttelsesniveau også på et liberaliseret telemarked.

Der vil ikke med hjemmel i nærværende bestemmelse kunne stilles krav om, at udbydere af telenet eller teletjenester skal forelægge Telestyrelsen deres kontraktvilkår til forudgående godkendelse, jf. dog hjemlen hertil i § 18, stk. 3, for så vidt angår forsyningspligtudbyderens kontraktvilkår.

Til stk. 2, nr. 2

Bestemmelsen giver forskningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om minimumskrav vedrørende tilslutning og anvendelse af terminaludstyr og tilrådighedsstillelse af særlige tekniske grænseflader, herunder pligt for udbydere til på forespørgsel at give nærmere definerede oplysninger om teletekniske specifikationer. Udmøntningen af hjemlen vil ske i overensstemmelse med EU-reguleringen heraf og vil indholdsmæssigt svare til den hidtidige bekendtgørelsesregulering på dette område.

Til stk. 2, nr. 3

Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at udbydere af offentlige telenet eller teletjenester skal tilbyde slutbrugeren en række særlige funktioner og faciliteter i forbindelse med et teleselskabs generelle udbud af offentlige telenet eller teletjenester til slutbrugere, herunder eventuelt krav om, at disse faciliteter og funktioner stilles gratis til rådighed.

I reguleringen heraf vil også kunne indgå krav om, at udbydere af offentlige telenet eller teletjenester til slutbrugere eksplicit skal gøre slutbrugerne opmærksom på de pågældende faciliteter og orientere om mulighederne for at anvende disse.

Der er tale om funktioner og faciliteter som for eksempel specificeret regning, spærring for visse typer udgående opkald, løbende udsvingskontrol (dvs. en aftalt overvågning af, at forbruget ikke afviger mere end en vis procentandel fra de foregående måneders